

Ádám Tamás

Sétagalopp

Izzad a lakkos deszka, repedezett
padon paták nyoma, a mélyedésből
kölnivíz párolog. Húsvétkor
megbocsátóbb vagyok.

Innen néztük illatos kamaszlányok
fegyelmezett hullámszását, sárga lovak
méltósággal átítatott lépteit.
Combközépig ért a tavasz.

Kantár csak a kanyarban feszült,
virágporos lovaglósapka hullt
égő csipkebokorra. Megálmodtuk
magunknak a lüktetést, nyereg
alatt hús puhult.

Javítjuk, mi nem javítható. Körmünk
alatt műgyanta keményedik,
masszává egyszerűsödik a múlt.

Riersch Zoltán

Nem értem

Egy autó.
Egy kétes nap.

Sikoly nélküli csattanás.

Nem értem. Fojtogat...
Felébreszteném,
de megzavart tudatom gyászol,
kapuját becsukta a temetői szél.

Úgy megyek el, ahogy jöttem.
Úgy éltem, ahogy hagytak.
Már nem lenne méltó hozzám a panasz.